

לפרשת מסעי

וישב בה עד מות הכהן הגדול, במכות דף יא. תנן לפיכך אמותיהן של כהנים מספקות להן מחיה וכסות כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו, והנה במכות יב: אמרינן דבמדבר נמי היו גולין למחנה לוי' יעו"ש, ושם היה גם הדין שחוזר במיתת כה"ג, ויש לעיין מה היה שייך שם מספקות מחיה וכסות הלא היה להם מן וכסות נמי הלא שמלתך לא בלתה מעליך, אלא דבאמת ראיתי במשך חכמה פ' חקת עה"פ ויבכו אותו כל בית ישראל שכתב הודיענו הכתוב שלא היו רוצחים במדבר כי אל"כ היו שמחים הרוצחים במיתת אהרן וא"כ זה לא היה למעשה במדבר, אלא עדיין היה שייך לאחר מיתת אהרן גבי אלעזר ואולי גם אז לא היו רוצחים, וצ"ע. והנה כבר עמדו

המפרשים אמאי נקט התנא אמותיהן דוקא ולא אבותיהם עיין בתפארת ישראל שם שבדרך כלל אביו מת דכה"ג קם תחת אביו, והוא עצמו נמי לא יפרנס יעו"ש. וא"כ יש לברר אם אמו של אהרן חיה בזמן המדבר, והנה לשון המכילתא בפ' בשלח גבי ויקח משה עצמות יוסף, שסרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור והראתה לו היכן יוסף מונח, ומשמע שמאותו הדור רק היא נשארה, אבל בספר צרור המור כתב דיוכבד אמו של משה הראתה לו היכן יוסף מונח, ומבואר שגם היא נשארה בחיים*), וצ"ע. אמנם צ"ב באמת מדוע נשותיהם לא פרנסו, ואולי כי לאשה אין מזונות משלה רק מבעלה והכה"ג לא היה מפרנס ורק אמותיהן שהיו אלמנות. וכנ"ל. אבל א"כ במדבר